Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

ROK VII. CZERWIEC 1921.

PRZEGLĄD ADWOKACKI

ORGAN KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.

WYDAJE: WYDZIAŁ IZBY ADWOKACKIEJ.

REDAKCYA I ADMINISTRACYA: KRAKÓW, ULICA GOŁĘBIA L. 6. — TELEFON 0055.

TREŚĆ NUMERU:

Ogłoszenie Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Izby adwokackiej wraz z porządkiem dziennym obrad. — Wspomniennie pośmiertne zmarłemu Prezydentowi Izby Śp. Dr. Michałowi Koyowi. — Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Izby z 26 czerwca 1920. — Zamknięcie rachunkowe dochodów i wydatków Izby z dnia 31 grudnia 1920. — Preliminarz budżetu na r. 1921. — Sprawozdanie Wydziału Izby i Rady dyscyplinarnej za r. 1920. — Liczba adwokatów i kandytatów adwokackich. — Dziennik podawczy.—

I.

Na zasadzie uchwały Wydziału Izby adwokackiej z dnia 13 maja 1921 odbędzie się

dnia 25 czerwca 1921 o godzinie 4 popoł. w Krakowie

w Sali Rady powiatowej ul. Pijarska 1.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Wydziału z czynności za rok 1920.
3. Sprawozdanie Wydziału z dochodów i wydatków za rok 1920.
4. Uchwalenie budżetu, wysokości wpisowego, wkładki rocznej i dodatków za kandydatów adwokackich na rok 1921.
   a) Wniosek Wydziału o podwyższenie należytości za wpis na listę adwokatów oraz wkładki rocznej i dodatku rocznego za kandydatów adwokackich.
   b) Wniosek Wydziału co do przeznaczenia nadwyżki funduszu grzywien dyscyplinarnych. — Referent ad 3.) 4.) a) b) p. Dr. Edm. Fischer.
5. Wybór Prezydenta Izby adwokackiej w miejsce zmarłego śp. Dr. Michała Koya na lat 2.
6. Wybór zastępcy Prokuratora Izby w miejsce zmarłego śp. Dr. Wiktora Bogdaniego na lat 2.
7. Ewentualne dalsze wybory spowodowane wynikiem wyborów ad 5) 6).
8. Wybór delegata Izby przy Sądzie powiatowym Grybów, Strzyżów i Wiśnicz.
9. Wnioski i interpelacje.

Każdy członek Izby winien przybyć na Walne Zgromadzenie a w razie niemożności przybycia winien członek Izby w Krakowie zamieszkały usprawiedliwić swoją nieobecność pod rygorem grzywny (§§ 6 i 7 regul.)

Kraków, 1 czerwca 1920.

Wiceprezydent:

Dr. Trammer.

II.

Ś. p. Dr. MICHAŁ KOY

W dniu 22-gim lutego 1921 r. zmarł w Krakowie prezydent Izby adwokackiej w Krakowie Dr. Michał Koy w 68-mym roku życia.

Ś. p. Dr. Michał Koy urodził się w roku 1853 w Krakowie, gdzie też w roku 1885 otworzył kancelarję adwokacką. Gruntowna wiedza prawnicza, pracowitość, niezwykła sumienność i wrodzony takt sprawiły, że spotkał się zaraz w pierwszych początkach wykonywania swego zawodu ze zasłużonem uznaniem i z powszechnem wzięciem.

W uznaniu zdolności i zalet charakteru ś. p. Dr. Michał Koy powołany był przez Kolegów w Krakowskiej Izbie adwokackiej jako autonomicznej organizacji zawodowej na wszystkie przodownicze stanowiska tej organizacji. Już w roku 1889 zasiadał w Radzie dyscyplinarnej, poczem pełnił urząd prokuratora Izby; wkrótce potem został członkiem Wydziału, zaś w roku 1902 wiceprezydentem Izby. Od roku 1904 do końca życia, jako prezydent Izby adwokackiej w Krakowie, stał na czele adwokatury zachodniej Małopolski. Na wszystkich tych stanowiskach umiał taktem, wyrozumiałością dla drugich, niezwykłą sprawiedliwością i bezstronnością oraz sumiennością utrwalić to zaufanie, które sobie zaskarbił już w pierwszych początkach swej działalności, a ciesząc się ogólnem uznaniem, reprezentował godnie adwokaturę polską.

Przez śmierć Dra Michała Koya straciła adwokatura nietylko wybitną jednostkę, ale także reprezentanta swego, który zawsze bronił godności i interesów stanu adwokackiego.

Cześć Jego pamięci!

III.

SPRAWOZDANIE

z Walnego Zgromadzenia Izby adwokackiej w Krakowie

z dnia 26 czerwca 1920.

Przewodniczący: Prezydent Izby Dr. Michał Koy.

Protokolant: Sekretarz Izby Dr. I. Gross.

Przewodniczący po skonstantowaniu kompletu otwiera posiedzenie.

Przewodniczący poświęca wspomnienie pośmiertne zmarłym Kolegom. Pamięć zmarłych uczcili obecni przez powstanie z miejsc.

Odczytano pisma Kolegów usprawiedliwiających swoją nieobecność.

Przeciw niejawiącym się Kolegom, którzy nieobecności swej nie usprawiedliwili — uchwalono nie stosować regulaminu.

Przystąpiono do porządku dziennego obrad.—Uchwalono zaniechać odczytania protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.

Przewodniczący omawia sprawozdanie Wydziału z czynności za rok 1919.

Po dyskusji nad sprawozdaniem, w której zabierają głos kol. Dr. Roman Bogdani, Dr. Wilhelm Goldblatt i Dr. Józef Ordyński — a na których wywody odpowiadają Dr. Michał Koy, Dr. Jerzy Trammer, Dr. Teodor Kosch i Dr. Wiktor Bogdani — przyjęto sprawozdanie do wiadomości.

Sprawozdanie Wydziału z dochodów i wydatków za rok 1919 przyjęto do wiadomości.

Uchwalono budżet. — Uchwalono wpisowe na listę adwokatów w kwocie 500 Mk. wkładkę roczną w kwocie 400 Mk., dodatek roczny za 1-go Kand. adwok. w kwocie 200 Mk., za 2-go kand. adwok. w kwocie 300 Mk., za 3 go w kwocie 400 Mk. itd.

Uchwalono wypłacić Stowarzyszeniu dla wsparcia wdów i sierot po adwokatach z funduszu grzywien dyscyplinarnych kwotę 4000 Mk.

Przeprowadzono wybory do Wydziału i Rady dyscyplinarnej oraz wybrano delegatów Izby przy Sądach okręgowych i powiatowych.

Wniosek kol. Dr. Józefa Margulies o podwyższenie o 200% poborów personalu Izby, przekazano Wydziałowi Izby do załatwienia.

Wniosek kol. Dr. Leona Geldwerta aby wysokość wkładki rocznej stosowaną była do wymierzonego podatku dochodowego członka przekazano Wydziałowi Izby.

Uchwalono wniosek kol. Dr. Adolfa Gumpricha aby Wydział zaległe wkładki po upomnieniu ściągnął w drodze egzekucji.

Wobec niepostawienia dalszych wniosków i interpelacji Przewodniczący zamknął Walne Zgromadzenie.

IV.

Zamknięcie rachunkowe dochodów i wydatków Krakowskiej Izby adwokackiej

z dnia 31 grudnia 1920.

Nadwyżka z roku 1919	9612 Mk 11 f.	
Dochody od 1 stycznia do 31 grudnia 1920	185786 Mk 90 f.	
		195399 Mk. 01 f.
Rozchody od 1 stycznia do 31 grudnia 1920		126409 Mk. 79 f.
Nadwyżka na rok 1921		68989 Mk. 22 f.

Fundusz grzywien.

Wpływy od 1 stycznia do 31 grudnia 1920 . . . . 6230 Mk. — f.

Kraków, 1 czerwca 1921.

V.

Preliminarz budżetu na rok 1921.

I. Dochody

1.	Nadwyżka z roku 1920	68989 Mk. 22 f.
2.	Wkładki od kolegów	600000 Mk. — f.
3.	Dodatek od kand. adwok.	80000 Mk. — f.
4.	Wpływ z grzywien według wniosku zgłoszonego na Walne Zgromadzenie na częściowe pokrycie poz. 11 rubryki wydatków.	3230 Mk. — f.
	Razem	752219 Mk. 22 f.

II. Wydatki

1.	Płace funkcyonaryuszy Wydziału i Rady dyscypl. . .	500000 Mk. — f.
2.	Kasa chorych i ubezp. funkcyonaryuszy	10000 Mk. — f.
3.	Lokal	12000 Mk. — f.
4.	Druki, papier i inne potrzeby kancel.	30000 Mk. — f.
5.	Portorja, telefon	30000 Mk. — f.
6.	Książki dzienniki ustaw	20000 Mk. — f.
7.	Opał i światło	70000 Mk. — f.
8.	Adaptacje biura	20000 Mk. — f.
9.	Wsparcie członków stanu adwokackiego	20000 Mk. — f.
10.	Wydatki nadzwyczajne	5219 Mk. — f.
11.	Na pokrycie zobowiązania z tytułu przyjętej poręki w adwokackiej wojennej Kasie kredytowej we Wiedniu . . .	35000 Mk. — f.
	Razem	752219 Mk. 22 f.

Kraków, 1 czerwca 1921.

Sekretarz Izby:
Dr. I. Gross.

Wiceprezydent:
Dr. Trammer.

VI.

Sprawozdanie Wydziału krakowskiej Izby adwokackiej

z czynności za rok 1920.

I. Sprawozdanie z czynności Wydziału:

Nadzwyczaj doniosłe wypadki polityczne w ubiegłym roku administracyjnym spowodowały usunięcie na dalszy plan spraw, przedstawiających się ze stanowiska Państwa jako sprawy drugorzędne. Tem tłumaczy się, że zamierzona unifikacja statutu palestry polskiej nie przyszła jeszcze do skutku. Wprawdzie zgodnie z rezolucją Zjazdu adwokatów polskich z roku 1919 Związek adwokatów polskich we Lwowie wygotował projekt statutu adwokatury Państwa polskiego i projekt ten izbom adwokackim do zaopiniowania względnie krytycznej oceny przesłał. Poszczególne izby zajęły się tym projektem, zajął się nim w szczególności i Wydział Izby adwokackiej w Krakowie, wszelako nie przyszło jeszcze do wspólnego posiedzenia delegatów wszystkich Izb, mającego na celu ostateczne ustalenie tekstu projektu. Sprawa unifikacyi statutu palestry polskiej stała się chwilowo o tyle mniej piekącą, że praktyka Naczelnej Rady adwokackiej w Warszawie ułatwiała znacznie w każdym poszczególnym przypadku przesiedlenie się adwokatów z Małopolski do b. Królestwa kongresowego oraz, że w dzielnicy popruskiej wydano przejściowy przepis, mocą którego dopuszczono do wykonywania zawodu adwokackiego w b. dzielnicy pruskiej adwokatów, którzy wedle przepisów obowiązujących w Małopolsce nabyli kwalifikacye na adwokata, wszelako pod warunkiem, że adwokat taki najmniej przez jeden rok czynny będzie jako assesor lub sędzia w b. dzielnicy pruskiej. Na okoliczność tę zwrócił uwagę Kolegów Wydział zapomocą komunikatu zamieszczonego w dziennikach krakowskich w październiku 1920 roku.

* * *

Rosnąca drożyzna i dalsza dewalucya pieniądza skłoniła Wydział do wniesienia memoryału z dnia 3. września 1920 roku L. 3349 do Ministerstwa Sprawiedliwości, w którym to memoryale domagano się podwyższenia taryfy adwokackiej z dnia 9 grudnia 1919 r. Na skutek tego memoryału i osobistej interwencyi jednego z członków Wydziału tudzież memoryału Izby adwokackiej we Lwowie wydało Ministerstwo Sprawiedliwości rozporządzenie z dnia 10 marca 1921 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy adwokackiej dla b. dzielnicy austryackiej, zawierające pięciokrotne podwyższenie pozycyi, poprzednio obowiązującej taryfy adwokackiej.

* * *

W konkretnym przypadku zawiadomiło Ministerstwo Sprawiedliwości Wydział reskryptem z dnia 11. sierpnia 1920 roku G. 25.000/20, że Pan Naczelnik Państwa odmówił prośbie o łaskę jednego adwokata dyscyplinarnie ukaranego. Pan Naczelnik Państwa zajął przeto stanowisko zgodne z opinią Wydziału Izby, wydaną poprzednio przez Wydział w której Wydział dał wyraz zapatrywaniu, że w sprawach dyscyplinarnych adwokackich nie jest dopuszczalne prawo łaski. Zaznaczyć tu należy, że również Sąd Najwyższy w Warszawie w odnośnej sprawie zajął stanowisko identyczne ze stanowiskiem Wydziału.

* * *

Zgodnie z uwagą uczynioną przez Wydział Ministerstwu Sprawiedliwości przez

Naczelną Radę adwokacką, wskazującą na potrzebę ogłoszenia wykazu adwokatów, mających siedzibę w b. Królestwie Kongresowem ogłosiło Ministerstwo Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 1920 r. Nr. 5 i 6 listę adwokatów, osiadłych w b. Królestwie Kongresowym, następnie zaś ogłosiło Ministerstwo Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym z dnia 1. maja 1921 r. Nr. 9 wykaz adwokatów, osiadłych na terytoryum b. dzielnicy pruskiej. Ponieważ równocześnie nakładem Izby adwokackiej w Krakowie i innych izb małopolskich wyszedł spis adwokatów urzędujących w Małopolsce i na Śląsku cieszyńskim, przeto obecnie mamy wykazy urzędowe wszystkich adwokatów urzędujących na ziemiach polskich.

* * *

Pismem z dnia 23 lipca 1920 r. L. 2671 oświadczył się Wydział za potrzebą zreformowania przepisów o egzaminach adwokackich w tym kierunku, by sama komisya egzaminacyjna decydowała o wyniku egzaminu bez przedkładania swego wniosku do zatwierdzenia Senatowi osobowemu, skoro Komisya egzaminacyjna jest lepiej poinformowaną, aniżeli wspomniany senat. Za opinią Wydziału przemawiały także doświadczenia poczynione przy egzaminach sędziowskich.

* * *

Pismem z dnia 10 grudnia 1920 r. L. 5233 wyraził Wydział swą opinię w przedmiocie memoryału Stowarzyszenia Kandydatów adwokackich w Krakowie, w którym to memoryale domagano się dopuszczenia kandydatów adwokackich z Małopolski do zastępowania stron przed sędzią jednostkowym w uproszczonem postępowaniu karnem o zbrodnie i występki.

Opinia Wydziału była negatywną; Wydział wychodzi ze założenia, że kandydaci adwokaccy nie będący jeszcze obrońcami nie posiadają jeszcze ani dostatecznego doświadczenia życiowego, ani dostatecznej znajomości prawa, potrzebnej do interwencyi w sprawach tak wielkiej wagi, jak sprawy o zbrodnie i występki.

* * *

Pismem z dnia 25 kwietnia 1921 r. L 855 żalił się Wydział na praktykę sądu okręgowego i sądu powiatowego cywilnego w Krakowie, wedle której przy rozdzielaniu kurateł sądy te nie trzymają się żadnego turnusu. W odpowiedzi na to pismo p. Prezes Sądu okręgowego zawiadomił Wydział, że wyda zarządzenia, mające na celu uwzględnienie żądań Wydziału.

* * *

Pismem z dnia 2 marca 1921 r. L. 470 odniósł się Wydział do Prezydyum sądu okręgowego w Krakowie z uwagą, że na poleceniach zapłaty (cedułka) wystawianych przez tenże sąd nie oznacza się sprawy wedle nazwisk stron. co adwokatom utrudnia skontrolowanie do jakiej sprawy wezwanie płatnicze się odnosi. Skonstatować należy, że w następstwie nastąpiła poprawa we wygotowaniu nakazów płatniczych.

* * *

W sprawie żądań Stowarzyszeń kandydatów adwokackich, aby Wydział jako taki zaaprobował taryfę wynagrodzeń przez Stowarzyszenia te uchwaloną i aby zobowiązał adwokatów do trzymania się tej taryfy jako minimalnej, powziął Wydział uchwałę, że żądanie to przekracza kompetencyę Wydziału. Wydział oświadczył jedynie gotowość interweniowania w razie zatargu między adwokatem a kandydatem adwokackim przez jednego ze swych członków celem pojednania stron.

Takie same stanowisko zajął Wydział w przedmiocie analogicznego żądania mundantek, poczem w następstwie tej

Wydział :

Prezydent : Dr Koy Michał

I Wiceprezyd. Dr Waise Ferdynand Bochnia

II Wiceprezyd. Dr Tremmer Jerzy

Członkowie :

Dr Bogdani Roman Kraków

Dr Feldblum Szymon "

Dr Gabryelski Józef "

Dr Goldwerth Leon "

Dr Gross Joachim "

Dr Goldblatt Wilhelm "

Dr Jakubowski Faustyn "

Dr Jaworski Zygmunt Tarnów

Dr Kwieciński Tadeusz Kraków

Dr Lachs Zygmunt "

Dr Landy Ludwik "

Dr Nadel Maksymilian "

Dr Piotrowski Zygmunt "

Dr Reich Samuel Rzeszów

Dr Smolarski Kazimierz Kraków

Dr Tomik Stanisław "

Zastępcy członków Wydziału :

Dr Horowitz Maurycy Wieliczka

Dr Rolanowski Kraków

Dr Reklowski Jan "

Dr Steinsberg Emil "

Dr Szołajski Alfred "

Dr Zygmunt Mandel "

Rada Dyscyplinarna :

I Wiceprezydent Dr Ader Leon Kraków

Członkowie Rady Dyscyplinarnej:

Dr Friedberg Guido Wieliczka

Dr Marek Zygmunt Kraków

Dr Laudan Rafał "

Dr Laub Edward "

Dr Steinberg Józef "

Dr Süsskind Dawid "

Zastępcy członków Rady :

Dr Schreiber Kraków

Dr Ostrowski Kazimierz "

Dr Zimmermann Juda "

Prokurator Izby :

Dr Fedorowicz Tadeusz Kraków

Zastępcy Prokuratora:

Dr Bogdani Wiktor Kraków

Dr Wahrhaftig Samuel "

uchwały w kilku sprawach Delegat Wydziału interweniował celem pojednania stron.

* * *

Pismem z dnia 17 września 1920 L. 4033 odniósł się Wydział do Ministerstwa Sprawiedliwości o autentyczną interpretacyę § 1. rozporządzenia z dnia 10 czerwca 1920 r. dotyczącego zniesienia moratoryum, o ile ono odnosi się do weksli. W następstwie tego Ministerstwo Sprawiedliwości ogłosiło w dziennikach komunikat w sprawie interpretacyi powołanego przepisu.

* * *

Gdy po wydaniu ustawy z dnia 28 października 1920 r. o wewnętrznej przymusowej pożyczce rozpoczęła się praktyka, mocą której zatrzymywano u notaryuszy przy legalizacyi podpisów na kontraktach część ceny kupna na zabezpieczenie przyszłej pożyczki przymusowej. Wydział w dniu 2 grudnia 1920 r. odniósł się do Ministerstwa Skarbu o zarządzenie wstrzymania tej praktyki. Pismo to odniosło skutek pożądany.

* * *

Na wezwanie Ministerstwa Sprawiedliwości wydał Wydział opinię w dniu 10 grudnia 1920 r. L. 5274 w sprawie zmiany przepisów o granicy spraw drobiazgowych, spraw przed sądami powiatowymi i spraw przed sędziami samoistnymi w procesach cywilnych. Wydział oświadczył się za granicą 1.000 marek dla spraw drobiazgowych, za granicą do 10.000 marek dla sporów w Sądach powiatowych i za granicą do 50.000 marek dla spraw procesowych wobec sędziego samoistnego. Ministerstwo Sprawiedliwości w pierwszych dwóch przypadkach zaakceptowało stanowisko Wydziału, powołując się na nie w motywach przedłożenia rządowego.

* * *

Ministerstwo Wyznań i oświecenia przedłożyło Wydziałowi projekt rozporządzenia mającego za przedmiot nowe uregulowanie studyów prawniczych i egzaminów prawniczych na uniwersytetach polskich. Wydział wygotował opinię, w której domagał się całego szeregu zmian w projektowanem rozporządzeniu. Ministerstwo jednakże przyspieszyło wydanie rozporządzenia, skutkiem czego opinia Wydziału nie mogła już być uwzględnioną.

* * *

Ministerstwo Sprawiedliwości i Ministerstwo Skarbu w dniu 8 lipca 1920 r. przedłożyło Sejmowi projekt ustawy o opłatach sądowych w b. dzielnicy austryackej; projektu tego nie przedłożyły Ministerstwa izbom do zaopiniowania. Ponieważ jednakże Wydział dowiedział się o wniesieniu projektu ustawy, a projekt ten uznał za szkodliwy z uwagi na zbyt wygórowane pozycye, przeto odniósł się w obszernym memoryale do Komisyi prawniczej Sejmu, wykazując niesprawiedliwość i szkodliwość projektu. Sprawozdawca w Komisyi Sejmowej z powołaniem się na memoryał Wydziału uznał pozycye projektu rządowego za zbyt wygórowane i we wniosku swoim zredukował pozycye najważniejsze do połowy. W tem brzmieniu przyjął Sejm zmodyfikowany projekt rządowy i uchwalił ustawę z dn. 1. marca 1921 r. Nr. 143 Dz. p. p. I ta ustawa nie liczy się z potrzebami stron, podrażając w sposób nadmierny wymiar sprawiedliwości. Skutkiem tego Wydział odniósł się tak do Ministerstwa Sprawiedliwości jak i do Ministerstwa Skarbu, żądając w obszernie umotywowanym memoryale z dnia 25 go kwietnia 1921 r. L. 784 zmian cytowanej ustawy. Dotąd załatwienie tego memoryału nie nadeszło.

* * *

Gdy na skutek zarządzenia władz policyjnych w lipcu 1920 roku interonwano

w Krakowie kilku Kolegów podejrzanych pod względem politycznym, Wydział odniósł się do Ministra Spraw wewnętrznych, zwracając uwagę na okoliczność, że zarządzeniu powyższemu brak podstawy prawnej. Ministerstwo zarządziło uchylenie internowania, poczem dotyczący Koledzy prawomocnie uwolnieni zostali od obwinienia o działalność niebezpieczną dla Państwa.

* * *

Oto są ważniejsze czynności Wydziału przekraczające miarę codziennych bieżących spraw administracyjnych, — których było do załatwienia bardzo wiele.

Wice-prezydent
Dr. Jerzy Trammer.

II. Sprawozdanie Biura pomocy dla powołanych na plac boju i ich rodzin.

Jak w poprzednich latach, prowadzone było i w ubiegłym roku w lokalu Izby, jej kosztem i staraniem pod przewodnictwem prezydenta Izby, a przy współudziale kol. Dra Joachima Grossa Krakowskie Biuro Gminne pomocy gospodarczej dla spraw prywatnych osób powołanych na plac boju i ich rodzin — powołane do życia reskryptem Prezydyum Miasta z roku 1914. Zakres działania Biura obejmował okręg miasta Krakowa oraz całego powiatu krakowskiego. Również zgłaszającym się licznie do Biura z poza okręgów powyższych Biuro udzielało porady i pomocy prawnej.

Uboga i bezradna ludność otrzymuje w Biurze tem w sprawach zasiłków wojskowych, pensyi inwalidzkiej, zaopatrzenia wdów i sierót po poległych, wynagrodzenia za świadczenia i szkody wojenne i t. p. natychmiastową, bezpłatną pomoc prawną, względnie pouczenie.

III. Sprawozdanie z czynności Rady dyscyplinarnej krakowskiej Izby adwokackiej za rok 1920.

W roku ubiegłym ukończono resztę dalszych spraw zaległych z lat wojennych tak, że pozostały jeszcze tylko takie z r. 1917, których z powodu toczącego się postępowania karno-sądowego ukończyć nie można było. Ogólna suma spraw bieżących z końcem roku 1920 wynosiła 123.

Na tę ilość składały się sprawy z przed roku 1920 w liczbie 62, oraz wpływ w roku 1920 w liczbie 61.

Z końcem roku 1920 było spraw załatwionych 59, zaś niezałatwionych pozostało 64, między tymi niezałatwionymi zalega z lat 1916 po koniec 1919 tylko 22 spraw.

Pod względem sposobu załatwienia 59 spraw przeciw 55 obwinionym zaznaczamy, że załatwienie nastąpiło:

1. przez odłożenie z powodu braku adresu, wpisu	w 5	wyp.,
2. przez zaniechanie	w 28	„
3. orzeczeniem uwalniającem .	w 3	„
4. orzeczeniem zasądzającem:		
a) na naganę	w 4	„
b) na grzywnę	w 11	„
c) na przedłużen. praktyki	w 2	„
d) na suspenzyę	w 2	„
Razem . .	w 55	wyp.

Rada dyscyplinarna odbyła w roku 1920 posiedzeń zwyczajnych i rozpraw 27.

Kraków, dnia 1 czerwca 1921.

Sekret. Rady dysc.: **Dr St. Krygowski.** Prezyd. Rady dysc.: w z. **Dr Ader.**

VI.
Liczba adwokatów i kandydatów adwokackich.

Z końcem roku 1920 było adwokatów 671, kandydatów adwokackich 200.

VII.
Dziennik podawczy.

Od 1 stycznia do 31 grudnia 1920 wniesiono do Wydziału Izby pism 5545.

Czcionkami Krakowskiej Drukarni Nakładowej w Krakowie, Kopernika L. 8.